

Downloaded via the EU tax law app / web

62016CJ0305

TIESAS SPRIEDUMS (treš? pal?ta)

2017. gada 14. decembr? (*1) (1)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – Pievienot?s v?rt?bas nodoklis (PVN) – Sest? direkt?va 77/388/EEK – 11. panta A da?as 1. punkta a) apakšpunkts – Nodok?a b?ze – 17. pants – Ties?bas uz nodok?a atskait?šanu – 27. pants – ?paši noteikumi, kas paredz atk?pes – L?mums 89/534/EEK – Tirdzniec?bas strukt?ra, kuras pamat? ir pre?u pieg?de ar t?du personu starpniec?bu, kas nav nodok?a maks?t?jas – Preces atv?rta tirgus v?rt?bas, kas noteikta tirdzniec?bas p?d?j? stadij?, aplikšana ar nodokli – Šo personu izdevumu iek?aušana

Lieta C?305/16

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko First?tier Tribunal (Tax Chamber) (Administrat?v? pirm?s instances tiesa (Nodok?u lietu pal?ta), Apvienot? Karaliste) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2016. gada 25. maij? un kas Ties? re?istr?ts 2016. gada 30. maij?, tiesved?b?

Avon Cosmetics Ltd

pret

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs.

TIESA (treš? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?js L. Bejs Larsens [L. Bay Larsen], tiesneši J. Malenovskis [J. Malenovský], M. Safjans [M. Safjan], D. Šv?bi [D. Šváby] un M. Vilars [M. Vilaras] (referents),

?ener?ladvok?ts M. Bobeks [M. Bobek],

sekret?re L. Hj?leta [L. Hewlett], galven? administratore,

?emot v?r? rakstveida procesu un 2017. gada 31. maija tiesas s?di,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

–

Avon Cosmetics Ltd v?rd? – D. Scorey, QC, un R. Cordara, QC, ko pilnvarojusi A. Cook, k? ar? I. Hyde un S. P. Porter, solicitors,

–

Apvienot?s Karalistes vald?bas v?rd? – J. Kraehling un G. Brown, k? ar? D. Robertson, p?rst?vji, kuriem pal?dz M. Hall, QC,

–

Eiropas Savienības Padomes vārdā – J. Bauerschmidt, kārā E. Moro un E. Chatziioakeimidou, pārstāvj,

–

Eiropas Komisijas vārdā – L. Lozano Palacios, kārā R. Lyal un A. Lewis, pārstāvj,
noklausījies ģenerālvokāta secinājumus 2017. gada 7. septembra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu attiecas uz Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV 1977, L 145, 1. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 2004. gada 20. janvāra Direktīvu 2004/7/EK (OV 2004, L 27, 44. lpp.) (turpmāk tekstā – “Sestā direktīva”), un tās pamatā esošo principu interpretāciju un spēkā esamību, ģemot vērā atkāpi, kas piešķirta ar Padomes 1989. gada 24. maija Lēmumu 89/534/EEK, ar kuru Apvienotajai Karalistei tiek piešķirta atļauja noteiktām piegādēm tirdzniecībā, kuri nav nodokļa maksātāji, piemērot tiesību normu, kas ietver atkāpi no Sestās direktīvas 11. panta [A daļas 1. punkta a) apakšpunkta] (OV 1989, L 280, 54. lpp.), un šā lēmuma spēkā esamību.

2

Šis līgums tika iesniegts tiesvedībā starp Avon Cosmetics Ltd (turpmāk tekstā – “Avon”) un Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs (Apvienotās Karalistes iekšējumu un muitas dienests, turpmāk tekstā – “nodokļu iestāde”) par to, kā, nosakot nodokļa bāzi pievienotās vērtības nodoklim (PVN), kas Avon jāmaksā, piemērojot Lēmumu 89/534, nav tikuši ģemti vērā daži tirdzniecībā, kas nav nodokļa maksātāji, izdevumi.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3

Sestā direktīva kopš 2007. gada 1. janvāra ir atcelta un aizvietota ar Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

4

Sestās direktīvas 2. pantā bija paredzēts:

“Pievienotās vērtības nodoklis jāmaksā:

1. Par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko par atlīdzību attiecgās valsts teritorijā veicis nodokļu maksātājs, kas kā tās rēķojas.

[..]”

5

Šīs direktīvas 4. panta 1. punkts bija paredzēts:

“Nodokļa maksātājs” nozīmē visas personas, kas patstāvīgi jebkurā vietā veic jebkuru 2. punktā norādītu saimniecisku darbību neatkarīgi no šīs darbības mērķa un rezultāta.”

6

Saskaņā ar minētās direktīvas 11. pantu:

“A. Valsts teritorijā.

1. Summa, kurai uzliek nodokli, ir:

a)

preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanai, izņemot b), c) un d) apakšpunktā minētos, visa summa, kas veido atlīdzību, kuru piegādātājs ir saņēmis vai kura tam jāsaņem no pircēja, klienta vai trešās personas par šādām piegādēm, ieskaitot subsīdijas, kas tieši saistītas ar šādu piegāžu cenām;

[..]”

7

Šīs pašas direktīvas 17. pantā “Atskaitēšanas tiesību izcelsme un darbības joma” bija noteikts:

“1. Atskaitēšanas tiesības rodas brīdī, kad atskaitēmais nodoklis kļūst iekasājams.

2. Ja preces un pakalpojumus nodokļu maksātājs izmanto darījumiem, kuriem uzliek nodokļus, viņam ir tiesības atskaitēt no nodokļa, kurš viņam jāmaksā:

a)

[PVN], kas maksājams vai samaksāts par precēm vai pakalpojumiem, kurus viņam jau piegādājis vai sniedzis vai vēl piegādās vai sniegs cits nodokļa maksātājs;

[..]”

8

Sestās direktīvas 27. pants bija formulēts šādi:

“1. Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu var atļaut jebkurai dalībvalstij ieviest pasākumus, lai atkāptos no šīs direktīvas noteikumiem nolūkā vienkāršot procedūru, kādā piemēro nodokli, vai novērst dažus nodokļu nemaksāšanas veidus. Pasākumi, kas vērsti uz to, lai vienkāršotu kārtību, kādā piemēro nodokli, nedrīkst ietekmēt galapatēriņa posmā maksājamo nodokli, izņemot gadījumus, kad ietekme ir neliela.

2. Dalībvalsts, kas vēlas ieviest 1. punktā minētos pasākumus, nosūta pieprasījumu Komisijai un sniedz Komisijai visu nepieciešamo informāciju. [..]

[..]”

9

Lēmuma 89/534 preambulas otrajā līdz piektaj., kā arī desmitajā un vienpadsmitajā apsvērumā ir noteikts:

“tā kā Apvienotajai Karalistei ar Lēmumu 85/369 [..], kas uzskatāms par pieņemtu 1985. gada 13. jūnijā, atbilstoši Sestās direktīvas 27. panta 4. punkta paredzētajai procedūrai tika atļauts divus gadus ilgā laikposmā noteikt atkāpi no Sestās direktīvas, lai cīnītos pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas;

tā kā noteiktas tirdzniecības struktūras, kuru pamatā ir preču pārdošana, ko veic nodokļa maksātāji personām, kuras nav nodokļa maksātājas, nolūkā tās pārdot tīk mazumtirdzniecībā, izraisa nodokļa apiešanu gala patērētāja stadijā;

tā kā, lai novērstu šādu nodokļu apiešanu, Apvienotā Karaliste piemēro pasākumu, kas ļauj nodokļu iestādēm pieņemt administratīvus lēmumus ar mērķi uzlikt nodokli piegādātājam, ko veic nodokļa maksātāji, kuri praktizē šādas tirdzniecības struktūras, pamatojoties uz preces atvērta tirgus vērtību mazumtirdzniecības stadijā;

tā kā minētais pasākums ir atkāpe no Sestās direktīvas 11. panta [A daļas 1. punkta a) apakšpunkta], kurā ir paredzēts, ka valsts teritorijā summa, kurai uzlikt nodokli, preču piegādātājam ir visa summa, kas veido atļdzību, kuru piegādātājs ir saņēmis vai kura tam jāsaņem no pircēja vai trešās personas par šādu piegādātājam;

[..]

tā kā 1988. gada 12. jūlijā spriedumā [Direct Cosmetics un Laughtons Photographs (138/86 un 139/86, EU:C:1988:383)] Tiesa tostarp nosprieda, ka ar Sestās direktīvas 27. pantu ir atļauts noteikt tādus atkāpes pasākumus kā izskatāmais ar nosacījumu, ka izrietošo atšķirīgo attieksmi pamato objektīvi apstākļi;

tā kā, lai pārlicinātos par šo nosacījuma ieviešanu, Komisijai ir jātiek informētai par jebkādām administratīvajiem lēmumiem, kurus ir pieņēmušas nodokļu iestādes saistībā ar attiecīgo atkāpi;

[..]” [Neoficiāls tulkojums]

10

Šis lēmuma 1. pants ir noteikts:

“Atkāpjoties no Sestās direktīvas 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkta, Apvienotajai Karalistei ir atļauts noteikt, ka gadījumos, kad tirdzniecības struktūra, kuras pamatā ir preču piegāde ar tādus personu starpniecību, kas nav nodokļa maksātājas, izraisa nodokļa neuzlikšanu gala patērētāja stadijā, summa, par ko, piegādājot preces šādam personām, ir maksājams nodoklis, ir šo preču atvērta tirgus vērtība, kura tiek noteikta šajā stadijā.”

Apvienotās Karalistes tiesības

11

Value Added Tax Act 1994 (1994. gada Likums par pievienotās vērtības nodokli, turpmāk tekstā – “1994. gada likums”) 1. panta 1. punkts ir paredzēts:

“Pievienotās vērtības nodoklis saskaņā ar šā likuma normām tiek iekasēts

(a)

par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu Apvienotajā Karalistē [..].”

12

Šā likuma 4. panta 1. punkts ir paredzēts:

“PVN tiek iekasēts par katru preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu Apvienotajā Karalistē, ja runa ir par ar nodokli apliekamu preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko nodokļa maksātājs īsteno savā ekonomiskajā darbībā.

[..].”

13

Saskaņā ar minētā likuma 19. panta 2. punktu:

“Ja piegāde tiek veikta par atlīdzību naudas izteiksmē, par tās vērtību tiek uzskatīta naudas summa, kas, pieskaitot iekasējamo PVN, ir vienāda ar atlīdzību.

[..].”

14

Šā paša likuma 6. pielikuma 2. punkts ir paredzēts:

“Ja:

(a)

nodokļa maksātāja uzņēmējdarbība vai tās daļa ietver tūdu preču piegādi vairākiem personām, kuras ir paredzēts tīlķpārdošanas mazumtirdzniecībā, šo pārdošanu veicot šīm vai citām personām, un

(b)

šīs personas nav nodokļa maksātājas,

[nodokļu iestādē], rakstiski to paziņojot nodokļa maksātājam, var izdot rīkojumu, ka par visu tū veikto piegāžu vērtību no rīkojuma izdošanas brīža vai vēlāka datuma, kas ir norādīts rīkojumā, ir jāuzskata to atvērta tirgus mazumtirdzniecības pārdošanas vērtība.”

15

Pamatojoties uz iepriekšējā punkta paredzēto atkāpi, nodokļu iestādē nosūtīja Avon šādu rakstveida rīkojumu (Notice of Direction) (turpmāk tekstā – “individuāls rīkojums”):

“Ar šo, ievērojot [1994. gada likuma 6. pielikuma 2. pantu], [nodokļu iestāde] izdod rēkojumu, kas, sākot no 1985. gada 1. jūlija, par vērtību, atsaucoties uz kuru PVN tiks iekasēts par visām ar nodokli apliekamām preču piegādēm:

(a)

ko Jūs veicat attiecībā uz personām, kuras nav nodokļa maksātāji

[..]

(b)

ja ir paredzēts, ka šo preču pārdošanu mazumtirdzniecībā veiks iepriekš a) apakšpunktā minētās personas vai citas personas,

ir jāuzskata to atvērta tirgus mazumtirdzniecības vērtība.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

16

Avon ražo un pārdo precēs, kas pamatā domātas izmantošanai kosmētiskiem nolūkiem. To tirdzniecībā tiek veikta ar neatkarīgu pārstāvju (turpmāk tekstā – “pārstāves”) starpniecību, un gandrīz visas no tām, kuras darbojas Apvienotajā Karalistē, nav PVN maksātājas, jo vietas nav reģistrējušās šā nodokļa maksātāju reģistrā un to apgrozījums nav pietiekams, lai viņām būtu obligāti jāmaksā šis nodoklis.

17

Avon pārdošanu šā pārstāvja veic par zemāku cenu nekā Avon noteiktā mazumtirdzniecības cena, un par to jāmaksā PVN. Savukārt, tādēļ šā pārstāvja nav jāmaksā nodoklis, to veiktā pārdošana mazumtirdzniecībā netiek aplikta ar PVN.

18

Šā sistēmā paredz, ka starpība starp mazumtirdzniecības cenu un Avon pārstāvja maksāto cenu netiek aplikta ar PVN.

19

Lai labotu šo situāciju, Apvienotajā Karalistē, konkrēti ar Finance Act 1977 (1977. gada Finanšu likums), nodokļu iestādei uzticēja pilnvaras vērsties pie PVN maksātājiem ar rēkojumiem par to, lai nodoklis, kas tiem jāmaksā, tiktu aprēķināts, ņemot vērā mazumtirdzniecības cenas.

20

Saskaņā ar Sestās direktīvas 27. panta 5. punktu Apvienotajā Karalistē paziņoja Eiropas Kopienų Komisijai par šo pasākumu kā par nepašū atkāpes pasākumu šā panta 1. punkta nozīmē, ko tā vēlas saglabāt pēc Sestās direktīvas stāšanās spēkā 1978. gada 1. janvārī.

21

Ar Padomes 1985. gada 13. jūnija Lēmumu 85/369/EEK “Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas par [PVN] 27. panta piemērošana (Atāuja noteikt Apvienotās Karalistes pieprasīto

atk?pi, lai var?tu nov?rst noteiktu veidu nodok?u nemaks?šanu)” (OV 1985, L 199, 60. lpp.)
atk?pes pas?kums tika at?auts divu gadu ilg? laikposm?, kas p?c tam tika pagarin?ts par v?l
diviem gadiem.

22

Tiesa, kur? tika iesniegti l?gumi sniegt prejudici?lu nol?mumu par atk?pes pas?kuma, kas at?auts
ar L?mumu 85/369, ?stenošanu, nekonstat?ja nek?dus apst?k?us, kas var?tu ietekm?t š? l?muma
sp?k? esam?bu (spriedums, 1988. gada 12. j?lijs, Direct Cosmetics un Laughtons Photographs,
138/86 un 139/86, EU:C:1988:383).

23

Ar L?mumu 89/534 Padome pagarin?ja Apvienotajai Karalistei pieš?irto at?auju atk?pties no
Sest?s direkt?vas 11. panta A da?as 1. punkta a) apakšpunkta, lai izvair?tos no nodok?a
neuzlikšanas gala pat?ri?a stadij?.

24

Piem?rojot 1994. gada likuma 6. pielikuma 2. pantu, kas pie?emts, pamatojoties uz šo l?mumu un
individu?lo r?kojumu, Avon nodok?a b?ze atbilst pre?u, ko t? pieg?d?jusi person?m, kuras nav
nodok?a maks?t?jas, p?rdošanas v?rt?bai gala pat?ri?a stadij?. Citiem v?rdiem, saska?? ar šo
sist?mu PVN par prec?m, kuras Avon p?rdod p?rst?v?m, tiek apr??in?ts, nevis pamatojoties uz
cenu bez nodok?a, par kuru Avon p?rdod savas preces, bet gan pamatojoties uz cenu, par kuru,
k? tiek uzskat?ts, š?s p?rst?ves t?s p?rdod saviem klientiem, un šo PVN starp?bu uz?emas Avon.
Tom?r praks? nodok?u iest?de veic divas š? apr??ina korekcijas, lai ?emtu v?r? to, ka dažas
preces savam personiskajam pat?ri?am nop?rk p?rst?ves, kuras nemaks? nodokli, un ka dažas
preces t?s p?rdod ar atlaidi.

25

Avon v?rs?s iesniedz?jties? ar pras?bu atmaks?t p?rmaks?to PVN par kop?jo summu aptuveni 14
miljonu sterli?u m?rci?u (GBP) (aptuveni 15792000 euro) apm?r? ar pamatojumu, ka nodok?u
sist?m?, kas tai piem?rojama, pamatojoties uz individu?lo r?kojumu, nav ?emts v?r? nodoklis par
p?rst?vju samaks?to prezent?cijas nol?kiem paredz?to produktu – kuri dom?ti, lai p?rst?v?m
pal?dz?tu palielin?t p?rdošanas apjomus un kurus Avon t?m p?rdod ar liel?ku atlaidi nek? citam
prec?m piem?rot? – ieg?des cenu. Avon uzskata, ka, t? k? šo pre?u pirkšana ir komercdarb?bas
izdevumi, tad, ja š?m p?rst?v?m b?tu nodok?a maks?t?ju statuss, t?s var?tu atskait?t PVN par
šiem pirkumiem.

26

T?d?j?di individu?lais r?kojums p?rsniedzot izvirez?t? m?r?a sasniegšanai nepieciešamo un
paredzot PVN p?rmaks?šanu t?p?c, ka netiek veikta korekcija, lai ?emtu v?r? PVN, ko p?rst?ves
samaks?jušas, ieg?d?joties prezent?cijas nol?kiem paredz?tos produktus. T?d?j?di tiekot
aizskarts sam?r?guma, vienl?dz?gas attieksmes un nodok?u neitralit?tes princips, k? ar? tiekot
rad?ta nelabv?l?ga konkurences situ?cija starp Avon un uz??m?jiem, kuri izmanto tradicion?l?s
p?rdošanas metodes un kuri neuz?emas šo PVN maks?jumu.

27

Avon apgalvo ar?, ka sav? pieteikum? Komisijai par atk?pes pieš?iršanu Apvienot? Karaliste
neesot sniegusi visu nepieciešamo inform?ciju Sest?s direkt?vas 27. panta 2. punkta noz?m?, lai
gan probl?ma par atš?ir?gu attieksmi attiec?b? uz prezent?cijas nol?kiem paredz?tajiem

produktiem piemērojamo PVN bija jau zināma. Tādējādi prasība, ko tūlīt iesniedzēt, būtībā ir vērsta uz to, lai maksājams PVN tiktu pielikts, lai tiktu ņemts vērā šiem prezentācijas nolūkiem paredzētajiem produktiem piemērojams PVN, un pakārtoti – lai Lēmums 89/534, 1994. gada likuma 6. pielikuma 2. punkts un individuālais rīkojums tiktu atzīti par spēkā neesošiem.

28

Nodokļu iestāde atgādina, ka šī tiesību norma ir domāta, lai novērstu ienākumu zudumu par tūlītējo pārdošānu, kuras mazumtirdzniecības cenai nav piemērojams PVN. Tā uzskata, ka tas, ka netiek ņemts vērā PVN, ko pārstrāves samaksājušas, lai iegādātos prezentācijas nolūkiem paredzētos produktus, neaizskar samērguma, vienlīdzīgās attieksmes, kā arī neitralitātes principus un neizkropo konkurenci, jo Avon ir izvēlējies darbības struktūru un pieeju tirgum, kas atšķiras no tradicionālajiem tirdzniecības veidiem, un ka Avon un šie tirdzniecības veidi darbojas atšķirīgos tirgos, pat ja to tirgotās preces ir līdzīgas. Šie apstākļi pamatojot atšķirīgu attieksmi nodokļu jomā.

29

Turklāt šī iestāde uzskata, ka nav nevajadzīgi jāsamazina PVN aprēķināšana un iekasāšana nodokļa maksātājiem vai nodokļu iestādēm. Avon argumentu akceptāšana nozīmētu uzlikt pārstrāvi, kas nav nodokļa maksātāja, būtisku administratīvu slogu.

30

Nodokļu iestāde apgalvo, ka tā nevar interpretēt 1994. gada likuma 6. pielikuma 2. punktu tādejādi, ka Avon varētu atskaitīt PVN, ko pārstrāves samaksājušas par prezentācijas nolūkiem paredzēto produktu iegādi, izņemot, ja [šī iestāde] pārslēgtu Padomes doto atļauju, savus tiesību aktus un principu, saskaņā ar kuru izņēmums no PVN parastā mehānismā ir jāinterpretē šauri.

31

Ar 2014. gada 19. februāra starpspriedumu iesniedzētāja uzskatīja, ka Lēmuma 89/534 formulējums, kas pārņemts 1994. gada likuma 6. pielikuma 2. punktā, neapņēma vērā nodokli, kuru pārstrāves samaksājušas par prezentācijas nolūkiem paredzēto produktu iegādi, tādējādi liekot rasties “paliekošam” nodoklim [“sticking” tax], proti, priekšnodoklim, kurš nav atgāstams. No tā iesniedzētāja secināja, ka šī pārdēvētā tiesību norma rada negodīgu konkurenci starp Avon un tādām struktūrām, kuras pārdod ar tūlītējo mazumtirdzniecību starpniecību, kuri ir nodokļa maksātāji. Tādējādi 1994. gada likuma 6. pielikuma 2. punkts pārslēdzot to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu tirdzniecību – novērst izvairīšanās no maksāšanas.

32

Uzskatot, ka šajā tiesību normā ir pārņemts Lēmuma 89/534 izmantotais formulējums, un šaubdamās par šī lēmuma spēkā esamību, it īpaši, ņemot vērā nodokļu neitralitātes principu, iesniedzētāja uzskata par atbilstošu šajā ziņā vārsties Tiesai.

33

Šajos apstākļos First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Administratīvā pirmās instances tiesa (Nodokļu palāta)) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1)

Vai gadījumā, ja tiešais pārdēvējs pārdod preces (turpmāk tekstā – “pārdošanas atbalsta materiāli”) tādēļ kā pārdēvējiem, kas nav reģistrēti nodokļa maksātāji, vai tādēļ kā pārdēvējs, kurš nav reģistrēts nodokļa maksātājs, iegādājas no trešajām personām preces un pakalpojumus (turpmāk tekstā – “trešo personu preces un pakalpojumi”), ko abos gadījumos tādēļ kā pārdēvēji, kuri nav reģistrēti nodokļa maksātāji, izmanto, lai atbalstītu savu saimniecisko darbību, kas ietver citu preču pārdošanu, kuras arī tiek iegādātas no tiešā pārdēvēja un kurām tiek piemērotas administratīvās vienošanās, kas ir pieņemtas atbilstoši atkāpei, kuras ieviesta pārdēvējo reizi ir apstiprināta ar [...] Lēmumu [89/534] [...], attiecīgās atļaujas, īstenošanas tiesiskais regulējums un/vai administratīvās vienošanās, ciktāl tajos ir paredzēts, ka tiešajam pārdēvējam ir jāatskaitās par nodokli par piegādātajām precēm un sniegtajiem pakalpojumiem attiecībā uz tādēļ kā pārdēvēju, kas nav reģistrēti nodokļa maksātāji, citu preču pārdošanas cenām, nesamazinot tādēļ kā pārdēvēja, kurš nav reģistrēts nodokļa maksātājs, samaksāto PVN par pārdošanas atbalsta materiāliem un/vai trešo personu precēm un pakalpojumiem, ir pretrunā kādai no attiecīgajām Savienības tiesību normām un/vai principiem?

2)

Vai Apvienotajai Karalistei, Ikdzot Padomes atļauju ieviest [1994. gada likuma 6. pielikuma 2. punktā paredzēto] atkāpi, bija pienākums informēt Komisiju par to, ka tādēļ kā pārdēvējiem, kuri nav reģistrēti nodokļa maksātāji, par pārdošanas atbalsta pasākumu un/vai trešo personu preču un pakalpojumu pirkumiem, kas ir veikti viņu saimnieciskās darbības nolūkā, ir radies PVN, un ka tādēļ kā tiesiskais regulējums par atkāpi būtu jāpielāgo, lai atspoguļotu šo neatgāstamo priekšnodokli vai pārmaksāto nodokli par piegādātajām precēm un pakalpojumiem?

3)

Apstipriņošas atbildes uz pirmo un/vai otro jautājumu gadījumā:

a)

Vai kādā no atbilstošajām atļaujām, īstenošanas tiesiskais regulējums vai administratīvās vienošanās var tikt interpretēti un būtu jāinterpretē tādēļ kā, ka ir jāņem vērā i) neatgāstamais PVN, ko tādēļ kā pārdēvēji, kuri nav reģistrēti nodokļa maksātāji, ir samaksājuši par pārdošanas atbalsta materiāliem vai trešo personu precēm un pakalpojumiem, ko tie ir izmantojuši savas saimnieciskās darbības vajadzībām, vai ii) pārmaksātā PVN summa attiecībā pret [nodokļa iestādes] neiekasēto nodokļa summu nodokļa apiešanas dēļ, vai iii) iespējamā negodīgā konkurence, kas varētu rasties tiešo pārdēvēju, to tādēļ kā pārdēvēju, kuri nav reģistrēti nodokļa maksātāji, un netiešās pārdošanas uzņēmumu starpā?

b)

i)

Vai atļauja Apvienotajai Karalistei ieviest atkāpi no Sestās direktīvas 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkta bija prettiesiska?

ii)

Vai Ikdz ar atkāpi no Sestās direktīvas 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkta, kas paredzēta 1994. gada likuma 6. pielikuma 2. punktā, ir jāparedz arī atkāpe no tās 17. panta? Ja tas tā ir, vai Apvienotā Karaliste, nekdzot Komisijai vai Padomei atļauju ieviest atkāpi no 17.

panta, ir r?kojusies prettiesiski?

iii)

Vai Apvienot? Karaliste r?kojas prettiesiski, nepiem?rojot PVN t?d?j?di, ka tiešajiem p?rdev?jiem tiek sniegta iesp?ja atg?t t?l?kp?rdev?ju, kuri nav nodok?a maks?t?ji, samaks?to PVN priekšnodokli vai nu par p?rdošanas atbalsta materi?liem, vai trešo personu prec?m un pakalpojumiem, ko tie ir izmantojuši savas saimniecisk?s darb?bas vajadz?b?m?

iv)

Vai t?p?c attiec?g?s at?aujas, ?stenošanas tiesiskais regul?jums vai administrat?v?s vienošan?s nav sp?k? un/vai ir prettiesiskas piln?b? vai k?d? to da???

c)

Vai pien?c?gs tiesisk?s aizsardz?bas l?dzeklis šaj? situ?cij? b?tu, ja [...] Tiesa vai valsts tiesa:

i)

noteiktu dal?bvalstij pien?kumu ?stenot [1994. gada likuma 6. pielikuma 2. punkt? paredz?to] atk?pi sav?s valsts ties?b?s, paredzot atbilstošus piel?gojumus attiec?b? uz visu a) neatg?stamo PVN summu, ko t?l?kp?rdev?ji, kuri nav re?istr?ti nodok?a maks?t?ji, ir samaks?juši par p?rdošanas atbalsta materi?liem vai trešo personu prec?m un pakalpojumiem, ko tie ir izmantojuši sav? saimnieciskaj? darb?b?, vai b) p?rmaks?t? PVN summu attiec?b? pret [nodok?u iest?des] neiekas?to nodok?a summu nodok?a apiešanas d??, vai iii) iesp?jamo negod?go konkurenci, kas var?tu rasties tiešo p?rdev?ju, to t?l?kp?rdev?ju, kuri nav nodok?a maks?t?ji, un netieš?s p?rdošanas uz??m?ju starp?, vai

ii)

atz?tu, ka at?auja ieviest [1994. gada likuma 6. pielikuma 2. punkt? paredz?to] atk?pi un attiec?gi pati atk?pe nav sp?k?, vai

iii)

atz?tu, ka valsts tiesiskais regul?jums nav sp?k?, vai

iv)

atz?tu, ka [individu?lais r?kojums] nav sp?k?, vai

v)

atz?tu, ka Apvienotajai Karalistei ir j?l?dz at?auja turpm?kas atk?pes paredz?šanai, lai nodrošin?tu atbilstošus piel?gojumus saist?b? ar visu a) neatg?stamo PVN summu, ko t?l?kp?rdev?ji, kuri nav re?istr?ti nodok?a maks?t?ji, ir samaks?juši par p?rdošanas atbalsta materi?liem vai trešo personu prec?m un pakalpojumiem, ko tie ir izmantojuši sav? saimnieciskaj? darb?b?, vai b) p?rmaks?t? PVN summu attiec?b? pret [nodok?u iest?des] neiekas?to nodok?a summu nodok?a apiešanas d??, vai c) iesp?jamo negod?go konkurenci, kas var?tu rasties tiešo p?rdev?ju, to t?l?kp?rdev?ju, kuri nav re?istr?ti nodok?a maks?t?ji, un netieš?s p?rdošanas uz??m?ju starp??

4)

Vai Sestās direktīvas 27. pantā (Direktīvas [2006/112] 395. pants) minētā “nodokļu nemaksāšana vai apiešana” ir jāuzskata par nodokļa neto zaudējumiem dalībvalstij (vēl vērīgān par piegādātājam precēm un pakalpojumiem samaksāto nodokli, gan atgūstamo priekšnodokli struktūrā, kurā pastāv iespēja nemaksāt vai apiet nodokli) vai par nodokļa bruto zaudējumiem dalībvalstij (vēl vērīgān tikai nodokli par piegādātājam precēm un pakalpojumiem struktūrā, kurā pastāv iespēja nemaksāt vai apiet nodokli)?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

34

Ar pirmo jautājumu iesniedzītājsa bētibē vaicē, pirmkārt, vai Sestās direktīvas 17. un 27. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tēdu atkāpes pasākumu no minētās direktīvas 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkta k) pamatlietē, kas atbilstošā šīs direktīvas 27. punktam ir atļauts ar Lēmumu 89/534 un saskaņā ar kuru tiešās pārdošanas sabiedrības PVN nodokļa bēze ir tēdu preēu atvērtā tirgus vērtēba, kuras tiek pārdotas galapatēriēa stadijā, ja šīs preces tiek pārdotas ar tēlēkpērdevēju, kuri nemaksē PVN, starpniecēbu, nekēdē veidē nevēmot vērē PVN priekšnodokli par prezentēcijas nolēkiem paredzētiem izstrēdējumiem, ko šie tēlēkpērdevēji iegēdējas no šīs sabiedrēbas, un, otrkārt, vai Lēmums 89/534 ir spēkā neesošs tēpēc, ka tas neļauj Apvienotajai Karalistei vēmt vērē PVN priekšnodokli, ko šie tēlēkpērdevēji ir samaksējuši par šiem pašiem prezentēcijas nolēkiem paredzētiem izstrēdējumiem, un vai tēdējēdi ar to netiek pārēkēpti samērēguma un nodokļu neitralitētes principi.

35

Kas attiecas it ēpaši uz Sestās direktīvas 17. un 27. panta interpretēciju, vispirms ir jāatzēst, ka saskaņā ar Lēmumu 89/534 atēpe, kas Apvienotajai Karalistei ir atēauta atbilstošā Sestās direktīvas 27. pantam un kas tēs ēbu aktos ir paredzēta 1994. gada likuma 6. pielikuma 2. punktē, ir domēta, lai novērstu izvairēšanas no nodokļu maksēšanas.

36

Kē Tiesa jau ir nospriedusi, valsts atkāpes, lai novērstu krēpšanu vai izvairēšanas no nodokļu maksēšanas, ir jāinterpretē ēauri, un ar tēm var atēpties no Sestās direktīvas 11. pantē noteiktē PVN iekasēšanas principa var atēpties tikai tiktēl, cik tas ir noteikti nepieciešams šē mērēa sasniegēšanai (spriedumi, 1984. gada 10. aprēlis, Komisija/Bēēēija, 324/82, EU:C:1984:152, 29. punkts, un 1997. gada 29. maijs, Skripalle, Cē63/96, EU:C:1997:263, 24. punkts).

37

Šajē ziēē saskaņā ar pamatprincipu, kas raksturēgs PVN sistēmai un kas izriet no Sestās direktīvas 2. panta, PVN ir piemērojams par katru rāžošanas vai izplatēšanas darējumu, atskaitot PVN, kas samaksēts par iepriekē veiktajiem darējumiem, un tiesēbas uz atskaitēšanu ir PVN mehēnisma neatēemama sastēvdaēa un principē nevar tikt ierobežotas (šajē nozēmē skat. spriedumus, 1995. gada 6. jēlijs, BP Soupergaz, Cē62/93, EU:C:1995:223, 16. un 18. punkts, kē arē 2000. gada 19. septembris, Ampafrance un Sanofi, Cē177/99 un Cē181/99, EU:C:2000:470, 34. punkts).

38

Šajē gadējumē atbilstošā Lēmuma 89/534 1. pantam un ar tam lēdzēgi formulēto 1994. gada

likuma 6. pielikuma 2. punktu tiek izdarīta atkāpe no Sestās direktīvas 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkta, ņaujot nodokļu iestādei noteikt nodokļu maksājuma PVN nodokļa bāzi precēm, ko tas piegādā tirdzniecībniekiem, kas nav nodokļa maksātāji, atsaucoties uz šo preču atvērta tirgus mazumtirdzniecības pārdošanas vrtību. No tā izriet, ka tādā situācijā kā pamatlieta PVN maksātājs zināmā mērā maksā nodokli tirdzniecībniekiem, kas nav nodokļa maksātāji, vietā.

39

Ar Lēmumu 89/534 atļaut atkāpe tomēr neattiecas uz noteikumiem, kas reglamentē tiesības uz nodokļa atskaitēšanu, kuras ir ietvertas šīs direktīvas 17.–20. pantā un tādējādi šajā gadījumā joprojām ir piemērojamas.

40

Konkrēti, ar to nav atļauts atkāpties no Sestās direktīvas 17. panta 2. punkta, saskaņā ar kuru nodokļa maksātājs no nodokļa, kurš viņam jāmaksā, ir tiesīgs atskaitēt PVN, kas valsts teritorijā maksājams vai samaksāts par precēm vai pakalpojumiem, kurus viņam jau piegādājis vai sniedzis vai vēl piegādās vai sniegs cits nodokļa maksātājs.

41

Atbilstoši šai tiesību normai nodoklis par prezentācijās nolikm paredzētajiem produktiem vai citām precēm vai pakalpojumiem, ko iegādājusies tirdzniecībnieks, nevar tikt atskaitīts no nodokļa, kas jāmaksā tiešās pārdošanas sabiedrībai, tādā kā Avon pamatlieta, kura no trešajām personām nav iegādājusies nekādas preces vai pakalpojumus, bet, gluži pretēji, kas attiecas uz prezentācijās nolikm paredzētajiem produktiem, ir tos pārdevusi šiem tirdzniecībniekiem.

42

Turklāt jāuzsver, ka pārštāves pamatlieta, kuras pārdošanas sistēmas ietvaros, nav PVN maksājuma un ka tādējādi viņām atbilstoši Sestās direktīvas 17. panta 2. punktam nav tiesību atgūt visu vai daļu no nodokļa, kas tām bijis jāmaksā to preču piegādātājiem vai pakalpojumu sniedzējiem.

43

No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka uz pirmo jautājumu jāatbild, ka Sestās direktīvas 17. un 27. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neaizliedz tādā atkāpes pasākumu no minētās direktīvas 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkta kā pamatlieta, kas atbilstoši šīs direktīvas 27. punktam ir atļauts ar Lēmumu 89/534 un saskaņā ar kuru tiešās pārdošanas sabiedrības PVN nodokļa bāze ir tādā preču atvērta tirgus vrtība, kuras tiek pārdotas galapatērētājiem, ja šīs preces tiek pārdotas ar tirdzniecībnieku, kuri nemaksā PVN, starpniecību, pat tad, ja ar šo atkāpes pasākumu nekādā veidā netiek ņemts vērā PVN priekšnodoklis par prezentācijās nolikm paredzētiem izstrādājumiem, ko šie tirdzniecībnieki iegādājas no šīs sabiedrības.

44

Attiecībā uz Lēmuma 89/534 spēkā esamību, pirmkārt, jāatgādina, ka, lai Savienības tiesību akts par PVN sistēmu atbilstu samērīguma principam, tajā ietvertajām tiesību normām ir jābūt nepieciešamām un piemērotām tā izvirzīto mērķu sasniegšanai un pēc iespējas mazāk jāietekmē Sestās direktīvas mērķi un principi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2000. gada 19. septembris, Ampafrance un Sanofi, C-177/99 un C-181/99, EU:C:2000:470, 60. punkts, un 2004. gada 29. aprīlis, Sudholz, C-17/01, EU:C:2004:242, 46. punkts).

45

Šaj? gad?jum? j?nor?da, ka L?mum? 89/534 ietvert? atk?pes pas?kuma m?r?i saska?? ar t? preambulas otro l?dz ceturto apsv?rumu ir nov?rst izvair?šanas no nodok?u maks?šanas un ka tas ir paredz?ts, lai ?autu Apvienotajai Karalistei v?rsties pret noteikt?m konkr?t?m probl?m?m, kuras attiec?b? uz PVN ir rad?jusi tieš?s p?rdošanas sist?ma. T? k? tirdzniec?bas p?d?j? stadij? ir iesaist?ti t?l?kp?rdev?ji, kas nav nodok?a maks?t?ji, š? sist?ma noz?m?, ka pieg?des, ko šie t?l?kp?rdev?ji veic galapat?r?t?jam, netiek apliktas ar šo nodokli.

46

Šaj? zi?? j?nor?da, ka Tiesa ir nospriedusi, ka "nodok?u nemaks?šana" Sest?s direkt?vas 27. panta 1. punkta noz?m? atbilst t?ri objekt?vam fenomenam un ka š? ties?bu norma ?auj paredz?t atk?pi no š?s direkt?vas 11. panta A da?as 1. punkta a) apakšpunkt? paredz?t? pamatnoteikuma pat tad, ja nodok?a maks?t?ja darb?bas tiek veiktas bez jebk?da nodoma g?t nodok?u priekšroc?bu, bet gan komerci?lu apsv?rumu d?? (šaj? noz?m? skat. spriedumu, 1988. gada 12. j?lijs, Direct Cosmetics un Loughtons Photographs, 138/86 un 139/86, EU:C:1988:383, 21. un 24. punkts).

47

Cikt?l L?mum? 89/534 ietvertais atk?pes pas?kums Apvienotajai Karalistei at?auj aplikat ar PVN t?du tieš?s tirdzniec?bas sabiedr?bas pre?u p?rdošanu galapat?r?t?jiem, kuru veic t?l?kp?rdev?ji, kas nav nodok?a maks?t?ji, nosakot š?s sabiedr?bas nodok?a b?zi, ?emot v?r? šo p?d?jo p?rdoto pre?u parasto vai tirgus v?rt?bu, tas ?auj izvair?ties no nodok?u ie??mumu zaud?šanas, kas izriet no š?das tirdzniec?bas sist?mas. T?d?j?di š?ds pas?kums š?iet esam piem?rots, lai sasniegtu t?du m?r?i k? c??a pret izvair?šanas no nodok?u maks?šanas.

48

Ir taisn?ba, ka, L?mums 89/534 nek?d? veid? ne?auj ?emt v?r? PVN priekšnodokli, kas samaks?ts par prezent?cijas nol?kiem paredz?tiem izstr?d?jumiem, ko šie t?l?kp?rdev?ji, kas nav nodok?a maks?t?ji, ieg?d?jas no š?s tieš?s p?rdošanas sabiedr?bas.

49

Tom?r, k? izriet no š? sprieduma 40. un 41. punkta, š? samaks?t? PVN priekšnodok?a ?emšana v?r? attiec?b? uz nodok?a b?zi L?muma 89/534 1. pant? min?taj?m pieg?d?m b?tu neat?auta atk?pe no Sest?s direkt?vas 17. panta 2. punkta.

50

Turkl?t š? samaks?t? PVN priekšnodok?a ?emšana v?r? attiec?b? uz nodok?a b?zi sarež??tu PVN iekas?šanu attiec?b? uz tirdzniec?bas sist?m?m, kuras skar šis l?mums.

51

T?d?j?di ir j?uzskata, ka L?mums 89/534 nep?rsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu m?r?i c?n?ties pret izvair?šanas no nodok?u maks?šanas.

52

Otrk?rt, j?atg?dina, ka nodok?u neitralit?tes princips it ?paši nepie?auj no PVN viedok?a atš?ir?gi

apl?kot l?dz?gas preces vai pakalpojums, starp kuriem past?v konkurence (spriedums, 2011. gada 10. novembris, TheRank Group, C?259/10 un C?260/10, EU:C:2011:719, 32. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

53

Šaj? zi?? j?nor?da, ka tas, ka L?mum? 89/534 netiek ?emts v?r? PVN priekšnodoklis, kas samaks?ts par prezent?cijas nol?kiem paredz?tiem izstr?d?jumiem, ko t?l?kp?rdev?ji, kas nav nodok?a maks?t?ji, ieg?d?jas no t?das tieš?s p?rdošanas sabiedr?bas k? Avon pamatliet?, izraisa to, ka š?s sabiedr?bas pre?u pieg?des ??d? ir liel?ks PVN slogs nek? tas, kas tiek maks?ts par t?s konkurentu prec?m. Tom?r j?konstat?, ka š?ds apst?klis ir vien rezult?ts š?das sabiedr?bas izv?lei tirgot savas preces, izmantojot tieš?s p?rdošanas sist?mu.

54

T?d?j?di, ?emot v?r? š? sprieduma 47. un 48. punkt? izkl?st?tos argumentus, nodok?u neitralit?tes princips nevar tikt interpret?ts t?d?j?di, ka tas at?autu ?emt v?r? šo PVN attiec?b? uz nodok?a b?zi L?muma 89/534 1. pant? min?taj?m pieg?d?m.

55

L?dz ar to ir j?uzskata, ka L?mums 89/534 ir t?ds, ar kuru neitralit?tes princips tiek ietekm?ts, cik vien maz iesp?jams.

56

No visiem iepriekš izkl?st?tajiem apsv?rumiem izriet, ka pirm? jaut?juma p?rbaud? nav atkl?ts neviens elements, kas var?tu ietekm?t L?muma 89/534 sp?k? esam?bu.

Par otro jaut?jumu

57

Ar otro jaut?jumu iesniedz?jtiesa b?t?b? vaic?, vai Sest?s direkt?vas 27. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka tas prasa, lai dal?bvalsts, kura l?dz at?auju atk?pties no š?s direkt?vas 11. panta A da?as 1. punkta a) apakšpunkta, inform?tu Komisiju, ka t?l?kp?rdev?ji, kas nav nodok?a maks?t?ji, maks? PVN par prezent?cijas nol?kiem paredz?tiem izstr?d?jumiem, ko tie nop?rk no tieš?s p?rdošanas sabiedr?bas un kas tiek izmantoti to saimniecisk?s darb?bas vajadz?b?m, lai s?ki izstr?d?tajos noteikumos par atk?pes pas?kumu vien? vai otr? veid? tiktu ?emts v?r? šis samaks?tais priekšnodoklis.

Par pie?emam?bu

58

Apvienot?s Karalistes vald?ba uzskata, ka otrs jaut?jums ir nepie?emams, jo, pirmk?rt, tam nav nek?da sakara ar pamatlietas priekšmetu, otrk?rt, Tiesas r?c?b? nav nepieciešam?s inform?cijas par faktiem un ties?b?m, lai var?tu noder?gi atbild?t uz šo jaut?jumu, un, trešk?rt, šis jaut?jums ir piln?b? hipot?tisks, jo l?gums at?aut paredz?t atk?pi attiec?s uz Sest?s direkt?vas 11. panta A da?as 1. punkta a) apakšpunktu, nevis uz š?s direkt?vas 17. pantu par ties?b?m uz PVN atskait?šanu.

59

Šaj? zi?? ir j?atg?dina, ka saska?? ar past?v?go Tiesas judikat?ru jaut?jumiem par Savien?bas ties?bu interpret?ciju, kurus valsts tiesa ir uzdevusi atbilstoši pašas noteiktajam tiesiskajam regul?jumam un faktiskajiem apst?k?iem, kuru precizit?te Tiesai nav j?p?rbauda, ir piem?rojams atbilst?bas pie??mums. Tiesa var atteikties lemt par valsts tiesas uzdotu prejudici?lu jaut?jumu tikai tad, ja ac?mredzami ir skaidrs, ka pras?tajai Savien?bas ties?bu interpret?cijai nav nek?da sakara ar pamatlietas faktisko situ?ciju vai priekšmetu, ja probl?ma ir hipot?tiska vai ar? ja Tiesas r?c?b? nav t?du vajadz?go zi?u par faktiskiem un tiesiskiem apst?k?iem, lai var?tu sniegt lietder?gu atbildi uz tai uzdotajiem jaut?jumiem (spriedums, 2017. gada 14. j?nijs, Santogal M?Comércio e Reparação de Automóveis, C?26/16, EU:C:2017:453, 31. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

60

Kas attiecas uz pirmo un trešo Apvienot?s Karalistes izvirz?to nepie?emam?bas iemeslu, ir pietiekami atg?din?t, k? secin?jumu 97. punkt? nor?d?jis ?ener?ladvok?ts, ka, ja Tiesa interpret?tu Sest?s direkt?vas 27. pantu k? t?du, kas dal?bvalstij, kura l?dz at?auju ieviest atk?pi, prasa sava l?guma pamatojumam sniegt konkr?tu inform?ciju – kuras šaj? gad?jum? iztr?kst –, tad š?da atbilde var?tu ietekm?t L?muma 89/534 sp?k? esam?bu un t?d?j?di – pamatlietas izn?kumu.

61

Kas attiecas uz otro Apvienot?s Karalistes izvirz?to nepie?emam?bas iemeslu, j?atz?st, ka iesniedz?jtiesa šaj? gad?jum? tiesisko regul?jumu un faktiskos apst?k?us pamatliet? ir izkl?st?jusi pietiekami prec?zi, lai Eiropas Savien?bas Tiesas stat?tu 23. pant? min?taj?m ieinteres?taj?m person?m ?autu sniegt savus apsv?rumus un Tiesai – lietder?gi atbild?t uz tai uzdotajiem jaut?jumiem.

62

?emot v?r? iepriekš min?to, ir j?uzskata, ka otrais jaut?jums ir pie?emams.

Par lietas b?t?bu

63

Ies?kum? j?atg?dina, ka Apvienot? Karaliste atbilstoši Sest?s direkt?vas 27. pantam l?dza at?auju atk?pties no š?s direkt?vas 11. panta A da?as 1. punkta a) apakšpunkta, kur? ir paredz?ti noteikumi par PVN nodok?a b?zes noteikšanu, lai nov?rstu izvair?šanas no nodok?u maks?šanas t?das pre?u tirdzniec?bas galapat?ri?a stadij? d??, ko veic t?l?kp?rdev?ji, kas nav nodok?a maks?t?ji.

64

Saska?? ar š?s direkt?vas 27. panta 2. punktu dal?bvalsts, kas v?las ieviest atk?pes no t?s, sniedz Komisijai visu nepieciešamo inform?ciju.

65

Šaj? zi?? j?uzsver, ka 1988. gada 12. j?lija spriedum? Direct Cosmetics un Laughtons Photographs (138/86 un 139/86, EU:C:1988:383) attiec?b? it ?paši uz L?muma 85/369 – kurš starplaik? bija aizst?ts ar b?t?b? identisku L?mumu 89/534 – sp?k? esam?bu Tiesa nekonstat?ja apst?k?us, kas var?tu ietekm?t š? pirm? l?muma sp?k? esam?bu, pirms tam š? sprieduma 36.

punkt? konstat?jusi, ka pazi?ojum? Komisijai bija pietiekamas atsauces uz vajadz?b?m, kuras tika risin?tas ar l?gtu pas?kumu, un ka tas ietv?ra visus izvirz?t? m?r?a noteikšanai vajadz?gos elementus.

66

Šaj? kontekst? vispirms ir j?nor?da, ka neš?iet, ka tas, ka t?l?kp?rdev?ji, kas nav nodok?a maks?t?ji, maks? PVN par prezent?cijas nol?kiem paredz?tu izstr?d?jumu ieg?di, ko tie nop?rk no tieš?s p?rdošanas sabiedr?bas, t?das k? Avon pamatliet?, un nevar to atskait?t, b?tu inform?cija, kura pati par sevi b?tu saist?ta ar l?gt?s atk?pes izvirz?to m?r?i vai ar atk?pes pamatmeh?nismu, proti, nodok?a b?zes v?rt?bas noteikšanu.

67

Turpin?jum? j?atz?st, ka šis apst?klis ir PVN sist?mai piem?tošs, jo, k? jau min?ts š? sprieduma 42. un 48. punkt?, t?l?kp?rdev?ji, kas nav nodok?a maks?t?ji, nevar izmantot nek?das ties?bas atskait?t nodokli, kas vi?iem ir bijis j?maks?. T?d?j?di nevar uzskat?t, ka par š?du apst?kli b?tu bijusi j?inform? Komisija l?dz ar l?gumu par atk?pes noteikšanu, ko tai iesniedza Apvienot? Karaliste.

68

Visbeidzot no dal?bvalsts nevar pras?t, lai tad, kad atbilstoši Sest?s direkt?vas 27. pantam t? l?dz at?auju no t?s atk?pties, t? preciz?tu visus faktiskos un juridiskos aspektus, kam ir zin?ms sakars ar situ?ciju, kuru ar to tiek m??in?ts labot, bet kas nav t?s rezult?ts.

69

No visiem iepriekš min?tajiem apsv?rumiem izriet, ka uz otro jaut?jumu ir j?atbild, ka Sest?s direkt?vas 27. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka tas neprasa, lai dal?bvalsts, kura l?dz at?auju atk?pties no š?s direkt?vas 11. panta A da?as 1. punkta a) apakšpunkta, inform?tu Komisiju, ka t?l?kp?rdev?ji, kas nav nodok?a maks?t?ji, maks? PVN par prezent?cijas nol?kiem paredz?tiem izstr?d?jumiem, ko tie nop?rk no tieš?s p?rdošanas sabiedr?bas un kas tiek izmantoti to saimniecisk?s darb?bas vajadz?b?m, lai s?ki izstr?d?tajos noteikumos par atk?pes pas?kumu vien? vai otr? veid? tiktu ?emts v?r? šis samaks?tais priekšnodoklis.

Par trešo jaut?jumu

70

?emot v?r? atbildes uz pirmo un otro jaut?jumu, atbilde uz trešo jaut?jumu nav j?sniedz.

Par ceturto jaut?jumu

71

Ar ceturto jaut?jumu iesniedz?jtiesa vaic?, vai nodok?u nemaks?šanas vai apiešanas Sest?s direkt?vas 27. panta noz?m? d?? neiekas?t? nodok?a summa atbilst nodok?a neto zaud?jumiem dal?bvalstij vai nodok?a bruto zaud?jumiem dal?bvalstij.

72

Šaj? zi?? j?nor?da, ka iesniedz?jtiesa nenor?da ne uz vienu L?muma 89/534 sp?k? neesam?bas pamatu, kas b?tu saist?ts ar nodok?u nemaks?šanas vai apiešanas Sest?s direkt?vas 27. panta

noz?m? d?? neiekas?t? nodok?a summas noteikšanas veidu. T? ar? nepreciz? iemeslus, kuru d?? š? panta, cikt?l tas attiecas uz “nodok?u nemaks?šanu vai apiešanu”, interpret?cijai b?tu noz?me t?s izskat?m?s lietas izn?kum?.

73

?emot v?r? šo nor?žu neesam?bu, Tiesa nevar sniegt lietder?gu atbildi uz ceturto jaut?jumu, kas t?gad ir atz?stams par nepie?emamu.

Par ties?šan?s izdevumiem

74

Attiec?b? uz pamatlietas pus?m š? tiesved?ba ir stadija proces?, kuru izskata iesniedz?jtiesa, un t? lemj par ties?šan?s izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv?rumus Tiesai, un kas nav min?to pušu izdevumi, nav atl?dzin?mi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (treš? pal?ta) nospriež:

1)

Padomes 1977. gada 17. maija Sest?s direkt?vas 77/388/EEK par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma: vienota apr??inu b?ze, ar groz?jumiem, kas izdar?ti ar Padomes 2004. gada 20. janv?ra Direkt?vu 2004/7/EK, 17. un 27. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka tie neaizliedz t?du atk?pes pas?kumu no min?t?s direkt?vas 11. panta A da?as 1. punkta a) apakšpunkta k? pamatliet?, kas atbilstoši š?s direkt?vas 27. punktam ir at?auts ar Padomes 1989. gada 24. maija L?mumu 89/534/EEK, ar kuru Apvienotajai Karalistei tiek pieš?irta at?auja noteikt?m pieg?d?m t?l?kp?rdev?jiem, kuri nav nodok?a maks?t?ji, piem?rot ties?bu normu, kas ietver atk?pi no Sest?s direkt?vas 11. panta [A da?as 1. punkta a) apakšpunkta], un saska?? ar kuru tieš?s p?rdošanas sabiedr?bas pievienot?s v?rt?bas nodok?a (PVN) nodok?a b?ze ir t?du pre?u atv?rta tirgus v?rt?ba, kuras tiek p?rdotas galapat?ri?a stadij?, ja š?s preces tiek p?rdotas ar t?l?kp?rdev?ju, kuri nemaks? PVN, starpniec?bu, pat tad, ja ar šo atk?pes pas?kumu nek?d? veid? netiek ?emts v?r? PVN priekšnodoklis par prezent?cijas nol?kiem paredz?tiem izstr?d?jumiem, ko šie t?l?kp?rdev?ji ieg?d?jas no š?s sabiedr?bas;

2)

pirm? jaut?juma izskat?šan? nav atkl?jies nekas t?ds, kas sp?tu ietekm?t L?muma 89/534 sp?k? esam?bu;

3)

Direkt?vas 77/388, kas groz?ta ar Direkt?vu 2004/7, 27. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka tas neprasa, lai dal?bvalsts, kura l?dz at?auju atk?pties no š?s direkt?vas 11. panta A da?as 1. punkta a) apakšpunkta, inform?tu Eiropas Komisiju, ka t?l?kp?rdev?ji, kas nav nodok?a maks?t?ji, maks? PVN par prezent?cijas nol?kiem paredz?tiem izstr?d?jumiem, ko tie nop?rk no tieš?s p?rdošanas sabiedr?bas un kas tiek izmantoti to saimniecisk?s darb?bas vajadz?b?m, lai s?ki izstr?d?tajos noteikumos par atk?pes pas?kumu vien? vai otr? veid? tiktu ?emts v?r? šis samaks?tais priekšnodoklis.

[Paraksti]

(*1) Tiesvedības valoda – angļu.

(1) Teksta sākumā atslēgvārds pēc sākotnējās elektroniskās publikācijas ir veikti valodnieciski labojumi (novērstā tehniska kļūda).